

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-97/92 και T-111/92

Loek Rijnoudt και Michael Hocken

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Αίτηση παρεμβάσεως — Συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 1993 II - 588

Περίληψη της διατάξεως

Διαδικασία — Παρέμβαση — Διαφορά συναφής με τη δημόσια διοίκηση — Παρέμβαση υπαλλήλου στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε από άλλο υπάλληλο — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις

(Οργανισμός του Δικαστηρίου ΕΟΚ, άρθρο 37, εδ. 2· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 115)

Η έννοια του συμφέροντος στην επίλυση της διαφοράς, κατά το άρθρο 37, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, πρέπει να νοείται, όταν πρόκειται για την αίτηση παρεμβάσεως υπαλλήλου στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε από άλλο υπάλληλο, ως άμεσο συμφέρον στην τύχη που επιφυλάσσεται στα αιτήματα που αφορούν ειδικά την πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.

Είναι επομένως απαράδεκτη, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως που ασκείται από υπάλληλο κατά του εκκαθαριστικού σημειώ-

ματος των αποδοχών του, η αίτηση παρεμβάσεως άλλου υπαλλήλου ο οποίος, ενώ μπορούσε να το πράξει, δεν άσκησε προσφυγή κατά του δικού του εκκαθαριστικού σημειώματος αποδοχών και ο οποίος δεν μπορεί να δικαιολογήσει, ενόψει της επιλύσεως της διαφοράς, παρά έμμεσο συμφέρον σχετικά με το βάσιμο της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε παρεμπιπτόντως ο προσφεύγων και το οποίο στηρίζεται στις ομοιότητες που υφίστανται μεταξύ της δικής του και της καταστάσεως του προσφεύγοντος.